ТРОИЦА БРАТЯ ГРАДА ГРАДЯХА

Троица братя града градяха,
деня го градят по ясно слънце,
нощя се сипе по месечина.
Троица братя сговор сториха:
„Чието либе най-рано дойде
да ми донесе ранна прогимка,
да го вградиме в Бялаго града.”
Всяко си либе на либе каза,
Струнино либе сал не ѝ каза,
ами ѝ каза и я нареди:
– Ой, Струно, Струно, млада невясто,
утре ми, либе, рано подрани,
та си обаняй малкото дете,
па си го повий и нахрани го,
и нахрани го, и приспи си го,
па ми изпечи ранни хлебове,
и опери си бялото пране,
па ми сготви ранна прогимка,
и донеси я на Бяла града.
Струна невяста рано подрани,
та си направи много работи,
дето нареди нейното либе;
па си наготви ранна прогимка,
и сготвила я, и отнела я.
Кога я видя нейното либе,
нейното либе ником уникна,
ником уникна, сълзи зарони.
Като ги видя Струна невяста,
тя си на либе тихо говори:
– Оти ми, либе, ником уникна,
ником уникна, сълзи оброни?
– Ой Струно, Струно, млада невясто,
изпуснал съм си сребърен пръстен,
сребърен пръстен със червен камък –
изпуснах си го в Бялаго града!
– Ой либе, либе, Струнино либе,
рипна ще Струна, извади ще го.
Рипнала Струна в Бялаго града,
да си извади сребърен пръстен.
Струнини стрици, същи девери,
камък по камък, дърво по дърво,
та си вградиха Струна невяста.
Струна невяста викна заплака:
– Ой, стрици, стрици, същи девери,
изградете ме от дясна страна,
от дясна страна на Бяла града,
та да си храня малкото дете,
малкото дете със прясно мляко.*

*Песента е от Смолянско

Източник: http://www.znam.bg
Материала подготвиха: Петя Григорова и Десислава Бейска
Провери: Диляна Гаджева